

2 / 7

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 12 May 2009 08:03 - Last Updated Tuesday, 12 May 2009 08:06

ஓடவதைத் தது. துரத்தி துரத்தி அவர்களான விடாது கொண்டு குவித்த பரேனவாதம், அவர்களான குறிவதைத் துக் கொல்லவே சீனியப் பிரதேசத்தான உருவாக்கினர். அங்கு வதைத் தது, நிறுத்துக் கணக்கில் கொணர்வர்கள், இன்று ஆயிரக்கணக்கில் கொல்லுகின்றனர்.

இந்த பின்னணியில் புலிகள் தமிழ் மக்களான கொல்லக் கொடுத்து, தாம் பிழைக்க முனையின்றனர். தாம் பிழைப்பதற்காக, சண்டை செய்ய சிறுவர் சிறுமிகளான பலாத்காரமாகவே இழுத்துச் செல்லுகின்றனர். இப்படி இரண்டு பக்கத்தாலும் மக்கள் நசிகின்றனர். மக்கள் புலிகளின் பாசிச நடவடிக்கைக்குள் சிக்கி, திணறுகின்றனர். ஒருபுறம் இனவழிப்பு, மறுபக்கம் மாபியாப் புலிகள்.

மக்கள் இதற்குள் எதிர்ப்புச் சலப் போட்டு வாழப்பழகுகின்றனர். இது குறிப்பாக பணிகளான குறிவதைத் து விடுகின்றது. வாழ்வதற்காக தம் குழந்தையைப் புலியிடம் இருந்து பாதுகாக்க எடுக்கும் முயற்சி, சிறுமிகளான கற்பவதியாக்குகின்றது. புலிகள் தம் குழந்தைகளை பிடித்துச் சென்று பலியிடுவதைத் தடுக்க, திருமணங்கள். இப்படி அவசரத் திருமணங்கள், அவசரமான கற்பங்கள் என்று, சிறுமிகள் தாயாக கற்பவதியாக வாழும் அவலநிலை. அறியாப் பருவத்தில் தாயாகி தவிக்கும் துயரங்கள்.

இன்று இருக்க இடமில்லை, மாற்றத் துணியில்லை. அம்மணமான நிலையில் மக்கள்; இளம் பணிகளிடம் மறக்க எதுவுமில்லை. வாழ்வே நாசமாகிப் போனது. அவர்கள் கையில் சிறு கைக் குழந்தைகள். வயிற்றில் மற்றொரு குழந்தை. வரண்டு போன மண்ணில், தாயின் மார்பில் பால் சூரப்பதில்லை. ஓட்டிய வயிற்றில் எதுவுமில்லை. பசியால் குழந்தைகள் வீறிட, தாயின் வயிறு காய்ந்து கிடக்கின்றது. எம்மண்ணின், மக்களின், இளம் பணிகளின் அவலமிது. மனிதத்தானுற்ற மனிதர்கள் வக்கிரம் கொலுவதே நிரூபக்கும் பிடியில், இதரைச் சித்தப்படி மறுபக்கத்தில் முதலகைக் கண்ணீர் வடிக்கின்றனர். மருந்தில்லை, உண்ண உணவில்லை, குழந்தைகள் மரணம். இதற்கு மலோக குண்டு போட்டும் கொல்லுகின்றது பரேனவாதம்.

இந்த இனவழிப்பு யுத்தம் இயல்பாக இனவிரூத்திக்கு துண்டுகளாக இருப்பது இயற்கையின் விதி. மக்கள் அகதியாக, உழைப்பு இன்மையால் முடங்கிப் போகும் வாழ்க்கையில், பாலியல் மட்டும் இயல்பான இறுக்கமான உறவாக மாறுகின்றது. பயம், பீதி, எதையும் செய்ய முடியாத துன்பம், இயல்பாக குடும்ப உறவை இறுக்கமாக அணைக்கின்றது. அதற்கமைய ஆண்பணை இடையிலான நெருக்கம், அதற்கான சமூகம், ஒன்றாக மூழ்கிப் போகும் பொந்து வாழ்க்கை மற்றும் இருட்டான சமூகம். இவ்வ இனவிரூத்திக்கு மலேயம் துண்டுகளாக மாறிவிடுகின்றது. இனத்தின் அழிவு, இயற்கையான இனவிரூத்தியாக மாறுகின்றது. இதன் நாம் பாலஸ்தீனத்திலும் காணமுடியும். இது இன்று எம் யுத்த சமூகத்தில் உருவாகியுள்ளது.

அதிகரித்தளவிலான இளம் திருமணங்கள், சமூக பண்பாட்டு கலாச்சார சித்தவிலான அராஜகமான சமூகம், ஆண்பணை உறவை வீரியமாகக்கொண்டிருக்கிறது.

இதனால் பணைகள் கற்பமாவது அதிகரிக்கின்றது. சிறுவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கின்றது. பணைகளை சூற்றி வாழ்வு மிகக் கடினமாகின்றது. அவர்கள் சூற்றுச்சமூகம் எதுவுமற்றது. அங்கு நிலவும் காட்டுமிராண்டிய நிலையில், பணைகளோ பரிதாபகரமாக மாறி நிற்கின்றனர்.

யுத்த சமூக பிரதேசத்தில் வதைத்தான பரினவாதப் படகொலகைக்கு தப்பிய மக்களை, தம் சொந்த வீட்டுக்கு செல்ல பரினவாதப் பாசிசம் அனுமதிக்கவில்லை. அங்கிருந்து துரத்தியவர்களை, அங்கு மீண்டும் செல்ல பரினவாதம் அனுமதிக்கவில்லை. 'மீட்பாக' 'மனிதாபிமான' நடவடிக்கை என்று அறிவித்தவர்கள், இந்த மக்களைத் தம்

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 12 May 2009 08:03 - Last Updated Tuesday, 12 May 2009 08:06

திறந்தவெளிச் சிறகைக் கொண்டு வந்து பலாத்காரமாக அடத்தது வதைத்துள்ளனர். அகதி என்ற போர்வையில், அந்த மக்கள் மலே பரேனவாத வறியாட்டம்.

இப்படி தம் படுகொலையில் இருந்து தப்பிய மக்களை, வலை போட்டு பிடித்து கொண்டு வந்து திறந்தவெளியில் சிறையில் அடத்தது வதைத்திருக்கின்றனர். இப்படி தப்பி வரும் மக்களோ, எதுவுமற்ற அனாதைகள். மாற்று உட்ப்பின்று, அரை நிர்வாணமாகவே வருகின்றனர். இந்தச் சமூகம் அந்த மக்களிடையே பழக்கமானது. அதை அவர்கள் ஆபாசக் கண்கொண்டு பார்ப்பதில்லை.

பரேனவாதம் இனவறியாட்டி, இனத்தையே கொல்வதற்கின்ற கொழுத்த தினவெடுத்து நிற்கின்ற ஆணாதிக் கவாதிகள் முன், பணிகள் சந்திக்கின்ற நெருக்கடிகள் பாலியல் ரீதியானவை. பண்ணை உடல், பால் உற்ப்பு சார்ந்து தான், பரேனவாத இராணுவம் அணுகுகின்றது. தமிழன் என்பதால் எதையும் செய்ய முடியும் என்ற, இன ஆதிக்கம், ஆண் ஆணாதிக் கநிலை. தம்மால் கொல்லமுடியாது போன பணிகளை, இப்படித்தான் அணுகுகின்றனர்.

பணிகள் தாங்கள் பலியாக்கப்படவோம் என்ற அச்சம். தாம் குடும்ப உற்ப்பினரிடம் இருந்து தனிமைப்படுவோம் என்ற பீதி. ஆணாதிக் க அமைப்பில் பணிகளுக்கே உரிய உடல் உபாதைகள். எந்த மாற்று உட்ப்புகளும் கிடையாது. இயற்கைக் கடனை கழிக்க மறவிடம் கிடையாது. தனிமைப்படுத்தி கொண்டு சலெல்படும் பணிகள். பாலியல் துன்புறுத்தல்கள், பார்வைகள். பரேனவாத இனவாத வலையில் சிக்கிய பணிகள், சந்திக்கும் அவலங்கள் இப்படி எத்தனை, எத்தனை ஆயிரம்.

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 12 May 2009 08:03 - Last Updated Tuesday, 12 May 2009 08:06

கணவனை இழந்த விதவகைகள், குழந்தையை இழந்த தாய்மனை, தாயை இழந்த குழந்தை, தம் குடும்ப உறுப்பினர் எங்கே, என்ன நடந்தது என்று தெரியாது தவிக்கும் பெண்மனை, தன் குடும்ப உறுப்பினரையே தன் கண் முன்னால் இழுத்து சிலல்லும் கொடுமனை. வரும் வழியில் குடிகத்த தண்ணீர் ரில்லை, உண்ண உணவில்லை. நோய்க்கு மருந்தில்லை. இதையடைய வேண்டாமாயின், உடலை விருந்து படக்க கேட்கும் பாசிசம்; இப்படி பரேனவாத 'மீட்பு', சிறக்க வரும் வழியில்லாம் தோந்தரவு செய்கின்றது. இப்படி பெண்களுக்கு எத்தனை ஆயிரம் துன்பங்கள்.

திறந்தவெளி சிறையிலோ, நாயைவிட கவலமான அடிமை வாழ்க்கை. உண்ண உணவில்லை. குடிகத்த தண்ணீர் ரில்லை. மாற்ற உடும்பில்லை. நோய்க்கு மருந்தில்லை. முன்பு இருந்த சூதந்திரம் கட்ட இங்கு கிடையாது. வெளியில் யாருடனும் தொடர்பு கொள்ள முடியாது. சூதந்திரமாக உரையாட முடியாது. நாலு முட்கம்பிக்கு பின்னால்; அனதத்து சூதந்திரத்தையும் இழந்த அடிமை வாழ்வா.

கைக்குழந்தைக்கு சூதந்திரமாக பால்கொடுக்க முடியாது. சூதந்திரமாக ஆண்களற்ற ஒரு சமூகத்தில் அச்சமின்றி குளிக்க கட்ட முடியாது. சொந்த பந்தங்களுடன் சேர்ந்து வாழமுடியாது. இங்கு தம் குடும்ப உறுப்பினரை கட்டாயமாக பிரித்து சிலல்கின்ற அநியாயம். என்ன நடக்கின்றது? ஏது நடக்கின்றது? என்று தெரியாது கதறும் அபலைகளின் வாழ்வும் கண்ணீராம்.

வாழ்வின் பயங்கரம், உடலை விலை பசேக் கொருகின்றது. பரேனவாதம் தமிழ் மக்களின் உரிமையை மட்டும் மறுக்கவில்லை. பெண்ணின் தன் உடல் மீதான அனதத்து உரிமையையும் இழந்து, சலுகையை பெற்றுக்கொள்ளுமாறு இந்த பரேனவாத சிறை வாழ்க்கை பெண்ணை நிர்பந்திக்கின்றது. இததைத்தான் தமிழ் பசேம் மக்களின் 'விடிவா' என்றும், 'சமாதானம்' என்றும் பரேனவாதம் கச்சல் போட்டு கொக்கிக்கின்றது.

[illegible]

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 12 May 2009 08:03 - Last Updated Tuesday, 12 May 2009 08:06

பி.இரயாகரன்

11.05.2009